

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

13416 *Llei 7/2012, de 29 d'octubre, de modificació de la normativa tributària i pressupostària i d'adequació de la normativa financera per a la intensificació de les actuacions en la prevenció i lluita contra el frau.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Aquesta Llei conté una sèrie de mesures adreçades a la prevenció i la lluita contra el frau fiscal. La realitat social i econòmica en un escenari de crisi i d'austeritat pressupostària fa del frau fiscal avui, si és possible, una figura més reprotxable que mai. Al seu torn, l'evolució dels comportaments fraudulents i l'experiència acumulada en l'aplicació de la normativa tributària, després de l'entrada en vigor de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, permeten una reforma amb perspectiva suficient per col·locar el nostre sistema legal a l'avantguarda de la lluita contra el frau.

Aquests objectius es persegueixen amb una bateria de mesures innovadores dissenyades per impactar directament en nínxols de frau detectats com a origen d'importants desviaments d'ingressos públics, però també amb altres mesures que tendeixen a perfeccionar les normes que garanteixen el crèdit tributari amb la finalitat d'actualitzar-les o d'aclarir-ne la interpretació correcta per tal d'incrementar la seguretat jurídica del nostre sistema tributari i evitar litigis innecessaris. Un sistema més coherent tècnicament i més predictable contribueix a aconseguir més eficàcia i menys litigiositat, cosa que, al seu torn, permet alliberar recursos per assolir un control més gran de les defraudacions potencials.

Finalment, cal destacar una sèrie de mesures que s'incorporen a l'ordenament de manera innovadora i amb una clara vocació en la lluita contra el frau, entre elles la possibilitat d'adoptar mesures cautelars vinculades a supòsits de presumptes delictes contra la hisenda pública, així com la investigació patrimonial associada a aquestes, la limitació de pagaments en efectiu o l'establiment de noves obligacions d'informació sobre béns i drets situats a l'estranger.

II

L'actuació en frau de la hisenda pública consistent a repartir el patrimoni existent, una vegada nascut el deute, als socis a través d'operacions de preliquidació, per deixar pas a una liquidació formal amb una quota insignificant, si no inexistent, fa aconsellable incrementar a aquests efectes el valor de la quota de liquidació del soci successor en el deute tributari que opera com a límit de la seva responsabilitat. Amb aquesta finalitat es regula expressament l'abast del límit de la responsabilitat d'aquest soci en el deute tributari de les persones jurídiques o entitats dissoltes o liquidades que limiten la responsabilitat patrimonial dels socis, tant en la successió del deute tributari com de les sancions, si s'escau.

Així mateix, escau modificar el sistema de successió de les entitats amb personalitat jurídica, per donar cobertura jurídica en la Llei a la successió d'entitats jurídicopúbliques, en les quals també es produeix la subrogació mercantil tradicional. Amb aquest propòsit, s'inclouen de manera explícita com a susceptibles de successió tributària tota classe de societats i entitats amb personalitat jurídica que tinguin la condició de successores i beneficiàries.

D'altra banda, la reforma pretén aclarir les implicacions derivades de la naturalesa jurídica del responsable tributari, que no ha de ser identificat amb un subjecte infractor, sinó com a obligat tributari en sentit estricte, encara que també respongui de les sancions tributàries imposades al subjecte infractor. Entre les modificacions que pretenen significar aquesta situació jurídica, dins del règim jurídic sancionador s'estableix un sistema de reducció de les sancions a imposar per conformitat i pagament immediat. En relació amb la reducció de conformitat, en cas de concurrència d'una situació de responsabilitat respecte de la sanció, es modifica la norma per oferir la possibilitat al responsable que pugui donar la seva conformitat amb la part de deute derivat procedent d'una sanció en seu del deutor principal i beneficiar-se de la reducció legal per conformitat. Així mateix, es reconeix al responsable la reducció eventual per pagament immediat del seu propi deute.

S'introdueix un nou supòsit de responsabilitat subsidiària, destinat a facilitar l'acció de cobrament contra els administradors de les empreses que, mancades de patrimoni, però amb activitat econòmica regular, realitzen una activitat recurrent i sistemàtica de presentació d'autoliquidacions formalment però sense ingrés per determinats conceptes tributaris amb ànim defraudatori.

S'elimina la possibilitat d'ajornaments o fraccionaments dels crèdits contra la massa en les situacions de concurs per evitar la postergació artificiosa del crèdit públic com a conseqüència de la simple sol·licitud d'ajornament o fraccionament.

Es millora la redacció de la norma en la determinació del *dies a quo* de l'inici del còmput dels terminis de prescripció en els supòsits de responsabilitat solidària en què el fet habilitador per apreciar-la es doni posteriorment a l'endemà de la finalització del període voluntari del deutor principal.

A més, s'aclareix el règim jurídic que regula la interrupció del còmput del termini de prescripció del dret de l'Administració a determinar el deute tributari mitjançant la liquidació oportuna respecte de determinades obligacions tributàries quan l'acció de l'Administració es dirigeixi originàriament respecte d'una altra obligació tributària diferent com a conseqüència de la presentació d'una declaració incorrecta per part de l'obligat tributari.

D'altra banda, es modifica el moment en què es reinicia el termini de prescripció interromput per la declaració de concurs perquè coincideixi amb el moment en què l'Administració recupera les seves facultats d'autotutela executiva i s'introdueix una millora estrictament tècnica per dotar de seguretat jurídica les relacions de la hisenda pública amb els deutors concursats.

Així mateix, s'aclareixen els efectes de la suspensió del còmput del termini de prescripció per litigi, concurs i altres causes legals i s'explicita que els efectes d'aquesta suspensió s'estenen a tots els obligats tributaris.

Respecte a les mesures cautelars, es modifica el precepte per permetre'n l'adopció en qualsevol moment del procediment quan s'estimi, si s'escau, la concurrència dels pressupòsits establerts en el mateix precepte.

D'altra banda, i atès que la pràctica i l'anàlisi dels resultats posen de manifest que és necessari adoptar mesures que permetin facilitar al jutge l'exercici de la seva funció jurisdiccional, i permetre-li prendre decisions en l'àmbit de les mesures cautelars sobre la base d'un treball previ d'investigació acompanyat d'una valoració dels òrgans de l'Agència Tributària de per què es donen les circumstàncies que, segons el seu parer, determinen la conveniència d'adoptar una mesura cautelar, es modifica la norma en aquest sentit, amb la finalitat d'avançar en la lluita contra el frau més agreujat, i es planteja, en primer lloc, la modificació de les mesures cautelars en expedients per delictes fiscals, considerant el seu caràcter de mesures excepcionals i provisionals que només pretenen sotmetre de forma com més immediata millor a la decisió jurisdiccional el bloqueig d'un patrimoni la

disponibilitat del qual, com a conseqüència del procés penal, resulta qüestionada en virtut dels fets acreditats que permeten l'adopció de la mesura cautelar administrativa, i s'ha de destacar que la possibilitat d'adoptar mesures cautelars també s'estén a altres supòsits en què la investigació judicial no tingui l'origen en actuacions de comprovació i investigació desenvolupats per l'Administració tributària. La modificació es complementa, per dotar de més seguretat jurídica l'actuació de la hisenda pública, amb un manament legal a l'Agència Tributària per a la investigació patrimonial dels subjectes afectats o relacionats amb un procés per delictes contra la hisenda pública.

A més, per combatre determinades conductes fraudulentas en seu recaptadora consistents en la despatrimonialització d'una societat, s'estableix la prohibició de disposició dels béns immobles de societats les accions o participacions de les quals hagin estat objecte d'embargament i el titular d'aquestes, deutor de la hisenda pública, exerceixi el control efectiu de la mercantil en qüestió.

Es modifica el règim jurídic de l'embargament dels béns i drets en entitats de crèdit i dipòsit per incrementar-ne l'efectivitat i la seguretat jurídica. A aquests efectes, l'extensió de l'embargament a altres béns o drets no identificats en la diligència d'embargament es pot estendre a la resta de béns i drets que tingui la persona o entitat i no solament de l'oficina o sucursal a la qual es va remetre l'embargament. En concordança amb això, per limitacions de jurisdicció territorial de l'Administració tributària actuant, s'estableix aquest àmbit com a límit de l'extensió.

Quan un obligat tributari incompleix l'obligació de presentació telemàtica dificulta de manera notable a l'Administració el tractament de la informació i la generació, si s'escau, dels deutes corresponents. Tanmateix, no està tipificat cap supòsit específic d'infracció tributària que penalitzi el seu comportament enfront del contribuent que s'até a aquesta obligació. Per això, es considera necessari crear un nou tipus d'infracció tributària relatiu a la presentació d'autoliquidacions o declaracions informatives sense atènyer-se a les obligacions de presentació telemàtica, que comporta sancions fixes en el cas d'autoliquidacions i sancions variables en funció del nombre de dades en el cas de declaracions informatives.

En vista de l'experiència acumulada en relació amb l'aplicació de la infracció per resistència, obstrucció, excusa o negativa a les actuacions de l'Administració tributària, es considera oportú modificar-la per evitar diversos problemes detectats i també millorar el seu efecte dissuasiu i impedir que aquests defectes permetin dilatar els procediments.

Per afavorir l'operativitat de les sancions no pecuniàries, es modifica el termini per iniciar els procediments sancionadors per a la imposició d'aquestes sancions. Així, es passen a comptar els tres mesos des que s'hagi notificat o s'entengui notificat l'acte d'imposició de sanció pecuniària amb què està lligada l'eventual imposició de la sanció no pecuniària.

S'aclareix el sistema de suspensió i meritació d'interessos de demora en el cas de recurs o reclamació contra els acords de derivació de responsabilitat. Així, amb caràcter general, si la sanció és objecte de recurs tant per part del deutor principal com pel responsable, l'execució de la sanció se suspèn i deixen de meritarse interessos de demora pel període de temps transcorregut fins a la finalització del període voluntari obert per la notificació de la resolució que posi fi a la via administrativa. Tanmateix, en els supòsits de responsabilitat solidària de l'article 42.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, no s'apliquen les mesures de suspensió d'execució i no-meritació d'interessos esmentades, tenint en compte el pressupòsit de dret d'aquesta responsabilitat.

Es modifica l'import de la garantia que cal dipositar per a la suspensió de l'execució de l'acte impugnat a través del recurs de reposició o de la reclamació economicoadministrativa, a fi que l'import d'aquesta cobreixi tots els recàrrecs que puguin ser exigibles en el moment d'execució de la garantia del crèdit públic.

La globalització de l'activitat econòmica en general, i la financera en particular, així com la llibertat en la circulació de capitals, juntament amb la reproducció de conductes fraudulentas que aprofiten aquestes circumstàncies, fan aconsellable establir una obligació específica d'informació en matèria de béns i drets situats a l'estranger. D'aquesta

manera, a través d'una disposició addicional que s'incorpora a la Llei general tributària, s'estableix aquesta obligació d'informació, i també l'habilitació reglamentària per al seu desplegament. L'obligació es completa amb l'establiment a la mateixa disposició del règim sancionador en cas d'incompliment de l'obligació.

D'altra banda, a fi d'aconseguir una millor protecció del crèdit públic, amb independència del seu caràcter tributari o d'una altra índole, s'estén la responsabilitat solidària de l'article 42.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, a la generalitat dels crèdits públics mitjançant la consegüent modificació de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

III

En connexió amb el que s'ha assenyalat més amunt en relació amb la globalització de l'activitat econòmica i la necessitat d'obtenir informació sobre béns i drets situats a l'estranger, i com a complement necessari d'aquesta, s'introdueix una modificació de les normes de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de l'impost sobre societats, per regular la incidència que en l'àmbit dels guanys de patrimoni no justificats i de la presumpció d'obtenció de rendes, respectivament, pugui tenir la no-presentació dins el termini escaient d'aquesta obligació d'informació, i s'introdueix, a més, una infracció específica, amb un agreujament de les sancions, per a aquests casos en què els obligats tributaris no van consignar a les seves autoliquidacions les rendes que són objecte de regularització com a guanys patrimonials no justificats o presumptament obtinguts.

Adicionalment, s'estableixen nous supòsits d'exclusió del mètode d'estimació objectiva en l'impost sobre la renda de les persones físiques, en virtut dels quals queden exclosos d'aquest mètode i, per tant, també del règim especial simplificat de l'impost sobre el valor afegit, els contribuents que realitzin determinades activitats i el volum dels rendiments íntegres de l'any immediatament anterior corresponent a aquestes activitats procedents d'obligats a practicar retenció o ingrés a compte superi una determinada quantia.

IV

L'experiència de les campanyes de l'impost sobre la renda de les persones físiques amb el servei d'esborrany de declaració i l'acollida satisfactòria del servei d'obtenció per Internet a través d'un SMS, fa aconsellable modificar-ne la normativa reguladora per actualitzar el perfil del contribuent destinatari de l'esborrany de la declaració.

En concret, es deslegalitza la delimitació del perfil d'esborrany, de manera que l'ordre ministerial anual de la campanya esmentada pugui anar adaptant-lo a les modificacions normatives, de gestió del servei, etc., i possibilitar un grau de flexibilitat més ampli que permeti estendre progressivament aquest servei a un nombre més alt de contribuents sense necessitat de procedir per a això a contínues modificacions de la norma legal reguladora de l'impost.

V

Pel que fa a l'impost sobre el valor afegit s'incorpora una sèrie de modificacions a la Llei de l'impost amb la finalitat d'evitar comportaments fraudulents, especialment en les operacions de lliuraments d'immobles i en situacions en què s'ha produït una declaració de concurs.

En primer lloc, s'estableixen dos nous supòsits d'inversió del subjecte passiu en els casos de lliuraments d'immobles. D'una banda, quan es renunciï a l'exempció, i, en segon terme, quan el lliurament dels béns immobles es produeixi en execució de la garantia constituïda sobre aquests, supòsit que s'estén expressament a les operacions de dació de l'immoble en pagament i quan l'adquirent assumeix l'obligació d'extingir el deute garantit. Aquests supòsits d'inversió del subjecte passiu s'ajusten al que estableix la Directiva 2006/112/CE del Consell, de 28 de novembre de 2006, relativa al sistema comú

de l'impost sobre el valor afegit. Amb això es pretén evitar el perjudici que es produeix a la hisenda pública quan l'IVA no s'ingressa en el Tresor i, a continuació, se sol·licita l'ajornament o es declara el concurs de l'entitat transmissora. El dany a la hisenda pública és doble, atès que l'IVA no ingressat és deduït per l'adquirent. Amb el mecanisme de la inversió del subjecte passiu es garanteix l'ingrés de l'IVA a la hisenda pública.

En segon terme, la situació de concurs de l'obligat tributari requereix un tractament particular en l'impost amb la finalitat de facilitar-ne la gestió i impedir que s'alteri la neutralitat en perjudici de la hisenda pública.

En els supòsits en què la interlocutòria de declaració de concurs es dicta al llarg del període de liquidació de l'impost és necessari diferenciar si els crèdits són concursals o contra la massa, ja que, d'acord amb la jurisprudència del Tribunal Suprem, s'han de qualificar de concursals els crèdits d'IVA per fets imposables anteriors a la declaració de concurs.

Com que en la regulació actual la declaració liquidació és única, s'estableix, amb l'objectiu de determinar el crèdit que tindrà caràcter concursal, l'obligació de presentar dues declaracions liquidacions, una pels fets imposables anteriors a la declaració de concurs i una altra pels posteriors, en els termes que es despleguin reglamentàriament. En la primera d'aquestes declaracions el concursat està obligat a aplicar la totalitat dels saldos a compensar corresponents a períodes de liquidació anteriors a la declaració de concurs.

Les mesures adoptades tenen com a finalitat garantir la neutralitat de l'impost, la qual cosa té com a efecte que l'Administració no es vegi perjudicada en relació amb la percepció de l'impost sobre el valor afegit com a conseqüència del concurs, i per això es limita el dret de deducció que s'ha d'exercitar, quan s'hagin suportat les quotes amb anterioritat a la interlocutòria de declaració de concurs, en la declaració liquidació corresponent al període en què aquestes quotes van ser suportades.

De la mateixa manera, per adequar la gestió de l'impost a la doctrina jurisprudencial, la rectificació de deduccions com a conseqüència de la declaració de concurs s'ha de fer en la declaració liquidació corresponent al període en què es va exercir la deducció.

S'introdueix un nou supòsit de rectificació de quotes repercutides per als casos en què l'operació gravada quedi sense efecte com a conseqüència de l'exercici d'una acció de reintegració concursal o altres accions d'impugnació exercitades en el si del concurs. En aquests casos, el subjecte passiu ha de rectificar la declaració liquidació corresponent al període en què es va declarar l'operació. La minoració de deduccions per part de l'adquirent, si també es troba en situació de concurs, s'ha de fer, igualment, en la declaració liquidació corresponent al període en què es va exercir la deducció. Amb aquestes mesures es pretén evitar que l'eventual declaració de concurs, ja sigui del transmissor o de l'adquirent, desvirtui la neutralitat de l'impost.

Finalment, es regula un nou supòsit d'infracció tributària i el règim sancionador corresponent pels incompliments relatius a la declaració correcta de determinades operacions assimilades a les importacions.

Ateses les nombroses modificacions de la Llei de l'impost sobre el valor afegit que s'incorporen en aquesta Llei, es considera convenient que aquestes modificacions s'incorporin, així mateix, a la Llei de l'impost general indirecte canari perquè el règim sigui uniforme a tot el territori de l'Estat.

VI

La utilització de mitjans de pagament en efectiu en les operacions econòmiques facilita notablement els comportaments defraudatoris, en les diferents manifestacions. Afavoreix l'opacitat de les operacions i activitats i la seva ocultació a l'Administració.

Davant d'aquests comportaments, l'actuació dels poders públics s'ha d'encaminar no solament a detectar i regularitzar els incompliments, sinó també a evitar que aquests incompliments es produeixin, posant èmfasi en els aspectes dissuasius de la lluita contra el frau.

La utilització d'efectiu i la seva relació amb el frau també constitueix una preocupació generalitzada en països del nostre entorn, on ja s'han adoptat limitacions a l'ús d'efectiu per a determinades operacions econòmiques.

En la normativa espanyola, les mesures de reacció davant d'aquesta situació s'han centrat fonamentalment en l'establiment d'obligacions d'informació, així com en l'adopció de plans d'actuació en l'àmbit del control de l'Administració tributària. Es considera necessari adoptar mesures adreçades a limitar la utilització de l'efectiu com a mitjà de pagament que, per la seva naturalesa, requereixen un desplegament normatiu amb rang de llei.

En aquest context, la present Llei estableix limitacions a l'ús d'efectiu en determinades transaccions econòmiques ja que la lluita contra el frau fiscal és un motiu d'interès públic que preval sobre l'efecte de les limitacions regulades en aquesta Llei. La limitació no és incompatible amb la condició de moneda de curs legal dels bitllets i monedes atès que hi ha altres mitjans legals de pagament per a la liquidació de deutes monetaris.

Així, s'estableix una limitació, de caràcter general, als pagaments en efectiu corresponents a operacions a partir de 2.500 euros. S'exclouen de la limitació els pagaments efectuats quan cap dels intervinents en l'operació actui en qualitat d'empresari o professional, així com els pagaments o ingressos realitzats en entitats de crèdit. Així mateix, es preveu expressament una regla contra el fraccionament d'operacions als efectes del càlcul del límit legalment establert.

Lligat a aquesta limitació, s'estableix un règim sancionador. En aquest sentit, es regula el règim de les infraccions i sancions, les regles bàsiques del procediment sancionador i l'òrgan competent per a la recaptació de les sancions. S'introdueix l'exempció de responsabilitat en cas de denúncia del possible pagament efectuat en incompliment de la limitació legal.

Adicionalment, s'introdueixen obligacions d'informació per a qualsevol autoritat o funcionari que en l'exercici de les seves funcions tingui coneixement d'algun incompliment de la limitació legal.

Finalment s'estableix l'aplicació del que disposa la Llei, pel que fa a la limitació de l'ús d'efectiu com a mitjà de pagament, a tots els pagaments efectuats des de la seva entrada en vigor, encara que es refereixin a operacions concertades amb anterioritat a l'establiment de la limitació.

VII

D'altra banda, es modifica l'article 108 de la Llei del mercat de valors (LMV) amb la finalitat de conformar-lo, tal com es va establir originàriament, com una mesura antielusió fiscal de les possibles transmissions de valors que, solament, siguin una cobertura d'una transmissió d'immobles, mitjançant la interposició de figures societàries.

A aquest efecte se'n simplifica la regulació i es modifica el precepte per corregir-ne els aspectes següents: s'estableix l'exempció general del gravamen per l'impost sobre el valor afegit o per l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, però s'exceptuen aquestes exempcions si es tracta d'eludir el seu pagament per la transmissió dels immobles de les entitats als quals representen els valors transmesos, cas en què l'operació tornarà a ser gravada per l'impost objecte d'exempció.

A més, s'exclouen del possible gravamen les adquisicions de valors en els mercats primaris, que no estaran subjectes a aquest precepte i, finalment, se simplifica la redacció de l'article, que passa de ser una norma objectiva a una autèntica norma de lluita contra el frau, encara que en els supòsits més clars s'estableix una presumpció *iuris tantum* que, si s'escau, haurà de ser enervada per l'interessat si no vol que li sigui aplicada la mesura antielusió.

En consonància amb aquesta modificació s'introdueixen els canvis pertinents a la Llei reguladora de l'impost sobre el valor afegit.

VIII

En l'àmbit del règim fiscal de les cooperatives, s'actualitza la referència a l'òrgan encarregat de dur a terme les actuacions de comprovació i inspecció de les cooperatives, per determinar la concurrència dels requisits necessaris per a l'aplicació del règim esmentat.

Article 1. *Modificació de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària:

U. Es modifiquen els apartats 1, 3 i 5 de l'article 40, que queden redactats de la manera següent:

«1. Les obligacions tributàries pendents de les societats i entitats amb personalitat jurídica dissoltes i liquidades en les quals la Llei limita la responsabilitat patrimonial dels socis, partícips o cotitulars s'han de transmetre a aquests, que queden obligats solidàriament fins al límit del valor de la quota de liquidació que els correspongui i altres percepcions patrimonials rebudes per ells en els dos anys anteriors a la data de dissolució que minorin el patrimoni social que hauria de respondre d'aquestes obligacions, sense perjudici del que preveu l'article 42.2.a) d'aquesta Llei.

Les obligacions tributàries pendents de les societats i entitats amb personalitat jurídica dissoltes i liquidades en les quals la Llei no limita la responsabilitat patrimonial dels socis, partícips o cotitulars s'han de transmetre íntegrament a aquests, que queden obligats solidàriament al seu compliment.»

«3. En els supòsits d'extinció o dissolució sense liquidació de societats i entitats amb personalitat jurídica, les obligacions tributàries pendents d'aquestes s'han de transmetre a les persones o entitats successores o que siguin beneficiàries de l'operació corresponent. Aquesta norma també és aplicable a qualsevol supòsit de cessió global de l'actiu i passiu d'una societat i entitat amb personalitat jurídica.»

«5. Les sancions que puguin escaure per les infraccions comeses per les societats i entitats a les quals es refereix aquest article són exigibles als seus successors, en els termes establerts en els apartats anteriors i, si s'escau, fins al límit del valor determinat de conformitat amb el que disposa l'apartat 1 d'aquest article.»

Dos. Es modifica l'apartat 4 de l'article 41, que queda redactat de la manera següent:

«4. La responsabilitat no inclou les sancions, llevat de les excepcions que en aquesta Llei o en una altra s'estableixin.

En els supòsits en què la responsabilitat inclogui les sancions, quan el deutor principal hagi tingut dret a la reducció que preveu l'article 188.1.b) d'aquesta Llei, el deute derivat ha de ser l'import que sigui procedent sense aplicar la reducció corresponent, si s'escau, al deutor principal i s'ha de donar tràmit de conformitat al responsable en la proposta de declaració de responsabilitat.

La reducció per conformitat és la que preveu l'article 188.1.b) d'aquesta Llei. La reducció obtinguda pel responsable se li ha d'exigir sense més tràmit en cas que presenti qualsevol recurs o reclamació contra l'acord de declaració de responsabilitat, fundat en la procedència de la derivació o en les liquidacions derivades.

Als responsables del deute tributari els és aplicable la reducció que preveu l'article 188.3 d'aquesta Llei.

Les reduccions previstes en aquest apartat no són aplicables als supòsits de responsabilitat pel pagament de deutes de l'article 42.2 d'aquesta Llei.»

Tres. S'introdueix un nou apartat 2 a l'article 43, es modifica l'actual apartat 2, que es numera com a 3, l'actual apartat 3 passa a numerar-se com a 4, i els apartats 2 i 3 esmentats queden redactats de la manera següent:

«2. Són responsables subsidiaris dels deutes tributaris derivats de tributs que s'hagin de repercutir o de quantitats que s'hagin de retenir a treballadors, professionals o altres empresaris, els administradors de fet o de dret de les persones jurídiques obligades a efectuar la declaració i ingrés d'aquests deutes quan, havent-hi continuïtat en l'exercici de l'activitat, la presentació d'autoliquidacions sense ingrés per aquests conceptes tributaris sigui reiterativa i es pugui acreditar que la dita presentació no obeeix a una intenció real de complir l'obligació tributària objecte d'autoliquidació.

S'entén que hi ha reiteració en la presentació d'autoliquidacions quan en un mateix any natural, de forma successiva o discontinua, s'hagin presentat sense ingrés la meitat o més de les que correspondrien, amb independència que s'hagi presentat sol·licitud d'ajornament o fraccionament i que la presentació s'hagi efectuat en termini o de forma extemporània.

A aquests efectes no es computen les autoliquidacions en les quals, havent existit sol·licitud d'ajornament o fraccionament, s'hagi dictat resolució de concessió, llevat d'incompliment posterior d'aquests i amb independència del moment de l'incompliment, i no es computen, en cap cas, els que hagin estat concedits amb garantia degudament formalitzada.

Es considera, als efectes d'aquesta responsabilitat, que la presentació de les autoliquidacions s'ha realitzat sense ingrés quan, fins i tot existint ingressos parcials en relació amb totes o algunes de les autoliquidacions presentades, l'import total resultant d'aquests ingressos durant l'any natural assenyalat en el segon paràgraf no superi el 25 per cent del sumatori de les quotes a ingressar autoliquidades.

Es presumeix que no hi ha intenció real de compliment de les obligacions esmentades en el paràgraf primer quan s'hagin satisfet crèdits de titularitat de tercers de venciment posterior a la data en què les obligacions tributàries a les quals s'estén la responsabilitat establerta en aquesta disposició es van meritjar o van resultar exigibles i no preferents als crèdits tributaris derivats d'aquestes últimes.»

«3. Les lleis poden establir altres supòsits de responsabilitat subsidiària diferents dels previstos en els apartats anteriors.»

Quatre. Es modifica l'apartat 2 de l'article 65, que queda redactat de la manera següent:

«2. No poden ser objecte d'ajornament o fraccionament els deutes tributaris l'exacció dels quals es realitzi per mitjà d'efectes timbrats.

Tampoc no es poden ajornar o fraccionar els deutes corresponents a obligacions tributàries que hagin de complir el retenidor o l'obligat a realitzar ingressos a compte, excepte en els casos i les condicions que preveu la normativa tributària.

Així mateix, en cas de concurs de l'obligat tributari, no es poden ajornar o fraccionar els deutes tributaris que, d'acord amb la legislació concursal, tinguin la consideració de crèdits contra la massa.

Les sol·licituds d'ajornament o fraccionament a què es refereix aquest apartat han de ser objecte d'inadmissió.»

Cinc. Es modifica l'apartat 2 de l'article 67, que queda redactat de la manera següent:

«2. El termini de prescripció per exigir l'obligació de pagament als responsables solidaris comença a comptar-se des de l'endemà de la finalització del termini de pagament en període voluntari del deutor principal.

No obstant això, en cas que els fets que constitueixin el pressupòsit de la responsabilitat es produeixin posteriorment al termini fixat en el paràgraf anterior, el termini de prescripció s'ha d'iniciar a partir del moment en què aquells fets hagin tingut lloc.

Si es tracta de responsables subsidiaris, el termini de prescripció comença a computar-se des de la notificació de l'última actuació recaptadora practicada al deutor principal o a qualsevol dels responsables solidaris.»

Sis. Es modifiquen els apartats 1, 7 i 8 de l'article 68, que queden redactats de la manera següent:

«1. El termini de prescripció del dret a què es refereix el paràgraf a) de l'article 66 d'aquesta Llei s'interromp:

a) Per qualsevol acció de l'Administració tributària, duta a terme amb coneixement formal de l'obligat tributari, conduent al reconeixement, regularització, comprovació, inspecció, assegurament i liquidació de tots o part dels elements de l'obligació tributària que sigui procedent, encara que l'acció es dirigeixi inicialment a una obligació tributària diferent com a conseqüència de la declaració incorrecta de l'obligat tributari.

b) Per la interposició de reclamacions o recursos de qualsevol classe, per les actuacions realitzades amb coneixement formal de l'obligat tributari en el curs de les reclamacions o recursos esmentats, per la remissió del tant de culpa a la jurisdicció penal o per la presentació de denúncia davant el Ministeri Fiscal, així com per la recepció de la comunicació d'un òrgan jurisdiccional en què s'ordeni la paralització del procediment administratiu en curs.

c) Per qualsevol actuació fefaent de l'obligat tributari conduent a la liquidació o autoliquidació del deute tributari.»

«7. Quan el termini de prescripció s'hagi interromput per la interposició del recurs davant la jurisdicció contenciosa administrativa, per l'exercici d'accions civils o penals, per la remissió del tant de culpa a la jurisdicció competent o la presentació de denúncia davant el Ministeri Fiscal o per la recepció d'una comunicació judicial de paralització del procediment, el còmput del termini de prescripció s'inicia de nou quan l'Administració tributària rebi la notificació de la resolució ferma que posi fi al procés judicial o que aixequi la paralització, o quan es rebi la notificació del Ministeri Fiscal de retorn de l'expedient.

Quan el termini de prescripció s'hagi interromput per la declaració de concurs del deutor, el còmput s'inicia de nou quan esdevingui ferma la resolució judicial de conclusió del concurs. Si s'ha aprovat un conveni, el termini de prescripció s'inicia de nou en el moment de la seva aprovació per als deutes tributaris que no hi estiguin sotmesos. Respecte dels deutes tributaris sotmesos al conveni concursal, el còmput del termini de prescripció s'inicia de nou quan aquells siguin exigibles al deutor.

El que disposa aquest apartat no és aplicable al termini de prescripció del dret de l'Administració tributària per exigir el pagament quan no s'hagi acordat la suspensió en via contenciosa administrativa.»

«8. Interromput el termini de prescripció per a un obligat tributari, aquest efecte s'estén a tots els altres obligats, inclosos els responsables. No obstant això, si l'obligació és mancomunada i només es reclama a un dels obligats tributaris la part que li correspon, el termini no s'interromp per als altres.

Si hi ha diversos deutes liquidats a càrrec d'un mateix obligat al pagament, la interrupció de la prescripció només afecta el deute a què es refereixi.

La suspensió del termini de prescripció contingut a la lletra b) de l'article 66 d'aquesta Llei, per litigi, concurs o altres causes legals, respecte del deutor principal o d'algun dels responsables, causa el mateix efecte en relació amb la resta dels subjectes solidàriament obligats al pagament, ja siguin altres responsables o el

mateix deutor principal, sense perjudici que puguin continuar contra ells les accions de cobrament que siguin procedents.»

Set. Es modifiquen els apartats 5 i 8 de l'article 81, que queden redactats de la manera següent:

«5. Les mesures cautelars regulades en aquest article es poden adoptar durant la tramitació dels procediments d'aplicació dels tributs des del moment en què l'Administració tributària actuant pugui acreditar de forma motivada i suficient la concurrència dels pressupòsits establerts a l'apartat 1 i el compliment dels límits assenyalats a l'apartat 3.»

«8. Quan amb motiu d'un procediment de comprovació i investigació inspectora s'hagi formalitzat denúncia o querella per delictes contra la hisenda pública o s'hagi dirigit un procés judicial per aquest delictes, l'òrgan competent de l'Administració tributària pot adoptar les mesures cautelars que regula aquest article, sense perjudici del que disposa la disposició addicional dinovena.

Si la investigació del presumpte delictes no té l'origen en un procediment de comprovació i investigació inspectora, l'òrgan competent de l'Administració tributària pot adoptar les mesures cautelars amb posterioritat a la incoació de les diligències d'investigació corresponents dutes a terme pel Ministeri Fiscal o, si s'escau, amb posterioritat a la incoació de les diligències penals corresponents.

En els supòsits a què es refereixen els paràgrafs anteriors, les mesures cautelars es poden dirigir contra qualsevol dels subjectes identificats en la denúncia o querella com a possibles responsables, directes o subsidiaris, del pagament de les quanties a què es refereix l'article 126 del Codi penal.

Una vegada adoptada, si s'escau, la mesura cautelar per l'òrgan competent de l'Administració tributària, s'ha de notificar a l'interessat, al Ministeri Fiscal i a l'òrgan judicial competent i s'ha de mantenir fins que aquest últim adopti la decisió procedent sobre la seva conversió en mesura jurisdiccional o aixecament.»

Vuit. S'introdueix un nou apartat 6 a l'article 170, amb la redacció següent:

«6. L'Administració tributària pot acordar la prohibició de disposar sobre els béns immobles d'una societat, sense necessitat que el procediment recaptador es dirigeixi contra ella, quan s'hagin embargat a l'obligat tributari accions o participacions d'aquella i aquest exerceixi el control efectiu, total o parcial, directe o indirecte sobre la societat titular dels immobles en qüestió en els termes que preveu l'article 42 del Codi de comerç i encara que no estigui obligat a formular comptes consolidats. Es pot prendre anotació preventiva de la prohibició de disposar en el full obert a les finques en el registre de la propietat competent en virtut del manament corresponent en què s'ha de justificar la validesa de la mesura cautelar contra una persona diferent del titular registral per referència a l'existència de la corresponent relació de control el pressupòsit de fet de la qual s'ha de detallar en el mateix manament.

El recurs contra la mesura de prohibició de disposar només es pot fonamentar en la falta d'algun dels pressupòsits de fet que permeten adoptar-la.

S'ha d'aixecar la mesura quan per qualsevol causa s'extingeixi l'embargament de les participacions o accions pertanyents a l'obligat tributari. Així mateix, l'Administració tributària pot acordar l'aixecament de la prohibició de disposar quan el seu manteniment pugui produir perjudicis de difícil o impossible reparació, degudament acreditats per la societat.»

Nou. Es modifica l'apartat 1 de l'article 171, que queda redactat de la manera següent:

«1. Quan l'Administració tributària tingui coneixement de l'existència de fons, valors, títols o altres béns lliurats o confiats a una determinada oficina d'una entitat

de crèdit o una altra persona o entitat dipositària, en pot disposar l'embargament en la quantia que escaigui. En la diligència d'embargament s'ha d'identificar el bé o dret conegut per l'Administració actuant, però l'embargament es pot estendre, sense necessitat d'identificació prèvia, a la resta dels béns o drets existents en aquella persona o entitat, dins l'àmbit estatal, autonòmic o local que correspongui a la jurisdicció respectiva de cada Administració tributària ordenant de l'embargament.

Si de la informació subministrada per la persona o entitat dipositària en el moment de l'embargament es dedueix que els fons, valors, títols o altres béns existents no són homogenis o que el seu valor excedeix l'import assenyalat a l'apartat 1 de l'article 169, l'òrgan competent ha de concretar els que han de quedar embargats.»

Deu. Es modifica l'apartat 5 de l'article 174, que queda redactat de la manera següent:

«5. En el recurs o reclamació contra l'acord de derivació de responsabilitat es pot impugnar el pressupòsit de fet habilitador i les liquidacions a les quals afecta el pressupòsit, sense que com a conseqüència de la resolució d'aquests recursos o reclamacions es puguin revisar les liquidacions que hagin esdevingut fermes per a altres obligats tributaris, sinó únicament l'import de l'obligació del responsable que hagi interposat el recurs o la reclamació.

No obstant això, en els supòsits que preveu l'apartat 2 de l'article 42 d'aquesta Llei no es poden impugnar les liquidacions a les quals afecta el dit pressupòsit, sinó l'abast global de la responsabilitat. Així mateix, en els supòsits que preveu l'apartat esmentat no és aplicable el que disposa l'article 212.3 d'aquesta Llei, tant si l'origen de l'import derivat procedeix de deutes com de sancions tributàries.»

Onze. Es modifiquen els apartats 1, 2, 4 i 5 de l'article 199, que queden redactats de la manera següent:

«1. Constitueix infracció tributària presentar de forma incompleta, inexacta o amb dades falses autoliquidacions o declaracions, així com els documents relacionats amb les obligacions duaneres, sempre que no s'hagi produït o no es pugui produir perjudici econòmic a la hisenda pública, o contestacions a requeriments individualitzats d'informació.

També constitueix infracció tributària presentar les autoliquidacions, declaracions o els documents relacionats amb les obligacions duaneres per mitjans diferents dels electrònics, informàtics i telemàtics en els supòsits en què hi hagi obligació de fer-ho per aquests mitjans.

Les infraccions que preveu aquest article són greus i se sancionen d'acord amb el que disposen els apartats següents.»

«2. Si es presenten de forma incompleta, inexacta o amb dades falses autoliquidacions, declaracions o documents relacionats amb les obligacions duaneres, la sanció consisteix en una multa pecuniària fixa de 150 euros.

Si es presenten per mitjans diferents dels electrònics, informàtics i telemàtics quan hi hagi l'obligació de fer-ho pels mitjans esmentats, la sanció consisteix en una multa pecuniària fixa de 1.500 euros.»

«4. Si es tracta de requeriments individualitzats o de declaracions exigides amb caràcter general en compliment de l'obligació de subministrament d'informació recollida en els articles 93 i 94 d'aquesta Llei, que no tinguin per objecte dades expressades en magnituds monetàries i hagin estat contestats o presentades de forma incompleta, inexacta, o amb dades falses, la sanció consisteix en una multa pecuniària fixa de 200 euros per cada dada o conjunt de dades referides a una mateixa persona o entitat omesa, inexacta o falsa.

La sanció és de 100 euros per cada dada o conjunt de dades referides a una mateixa persona o entitat quan la declaració s'hagi presentat per mitjans diferents

dels electrònics, informàtics i telemàtics i hi hagi l'obligació de fer-ho pels mitjans esmentats, amb un mínim de 1.500 euros.»

«5. Si es tracta de requeriments individualitzats o de declaracions exigides amb caràcter general en compliment de l'obligació de subministrament d'informació recollida en els articles 93 i 94 d'aquesta Llei, que tinguin per objecte dades expressades en magnituds monetàries i hagin estat contestats o presentades de forma incompleta, inexacta, o amb dades falses, la sanció consisteix en una multa pecuniària proporcional de fins al 2 per cent de l'import de les operacions no declarades o declarades incorrectament, amb un mínim de 500 euros.

Si l'import de les operacions no declarades o declarades incorrectament representa un percentatge superior al 10, 25, 50 o 75 per cent de l'import de les operacions que s'haurien d'haver declarat, la sanció consisteix en una multa pecuniària proporcional del 0,5, 1, 1,5 o 2 per cent de l'import de les operacions no declarades o declarades incorrectament, respectivament. En cas que el percentatge sigui inferior al 10 per cent, s'ha d'imposar una multa pecuniària fixa de 500 euros.

La sanció és de l'1 per cent de l'import de les operacions declarades per mitjans diferents dels electrònics, informàtics i telemàtics quan hi hagi l'obligació de fer-ho pels mitjans esmentats, amb un mínim de 1.500 euros.»

Dotze. S'introdueix un nou apartat 6 a l'article 203, i els actuals 6 i 7 es renumeren com a 7 i 8, respectivament, amb la redacció següent:

«6. En cas que l'obligat tributari que cometi les infraccions a què es refereixen les lletres a), b), c) i d) de l'apartat 1 estigui sent objecte d'un procediment d'inspecció, se l'ha de sancionar de la manera següent:

a) Quan l'incompliment el realitzin persones o entitats que no exerceixin activitats econòmiques, s'ha de sancionar de la manera següent:

1r Multa pecuniària fixa de 1.000 euros, si no compareix o no es facilita l'actuació administrativa o la informació exigida en el termini concedit en el primer requeriment notificat a l'efecte.

2n Multa pecuniària fixa de 5.000 euros, si no compareix o no es facilita l'actuació administrativa o la informació exigida en el termini concedit en el segon requeriment notificat a l'efecte.

3r Si no compareix o no es facilita l'actuació administrativa o la informació exigida en el termini concedit en el tercer requeriment notificat a l'efecte, la sanció consisteix:

– Si l'incompliment es refereix a magnituds monetàries conegudes, en una multa pecuniària proporcional de la meitat de l'import de les operacions requerides i no contestades, amb un mínim de 10.000 euros i un màxim de 100.000 euros.

– Si l'incompliment no es refereix a magnituds monetàries o no es coneix l'import de les operacions requerides, en una multa pecuniària proporcional del 0,5 per cent de l'import total de la base imposable de l'impost personal que grava la renda del subjecte infractor que correspongui a l'últim exercici el termini de declaració del qual hagi finalitzat en el moment de cometre's la infracció, amb un mínim de 10.000 euros i un màxim de 100.000 euros.

b) Quan l'incompliment el realitzin persones o entitats que exerceixin activitats econòmiques, s'ha de sancionar de la manera següent:

1r Si la infracció es refereix a l'aportació o a l'examen de llibres de comptabilitat, registres fiscals, fitxers, programes, sistemes operatius i de control o consisteixi en l'incompliment del deure de facilitar l'entrada o permanència en finques i locals o el reconeixement d'elements o instal·lacions, consisteix en una multa pecuniària proporcional del 2 per cent de la xifra de negocis corresponent a

l'últim exercici el termini de declaració del qual hagi finalitzat en el moment de cometre's la infracció, amb un mínim de 20.000 euros i un màxim de 600.000 euros.

2n Si la infracció es refereix a la manca d'aportació de dades, informes, antecedents, documents, factures o altres justificants concrets:

a) Multa pecuniària fixa de 3.000 euros, si no compareix o no es facilita la informació exigida en el termini concedit en el primer requeriment notificat a l'efecte.

b) Multa pecuniària fixa de 15.000 euros, si no compareix o no es facilita la informació exigida en el termini concedit en el segon requeriment notificat a l'efecte.

c) Si no compareix o no es facilita la informació exigida en el termini concedit en el tercer requeriment notificat a l'efecte, la sanció consisteix:

– Si l'incompliment es refereix a magnituds monetàries conegudes, en una multa pecuniària proporcional de la meitat de l'import de les operacions requerides i no contestades, amb un mínim de 20.000 euros i un màxim de 600.000 euros.

– Si l'incompliment no es refereix a magnituds monetàries o no es coneix l'import de les operacions requerides, la sanció és de l'1 per cent de la xifra de negocis corresponent a l'últim exercici el termini de declaració del qual hagi finalitzat en el moment de cometre's la infracció, amb un mínim de 20.000 euros i un màxim de 600.000 euros.

En qualsevol dels casos previstos en aquest apartat, si l'obligat tributari dóna total compliment al requeriment administratiu abans de la finalització del procediment sancionador o, si és anterior, de la finalització del tràmit d'audiència del procediment d'inspecció, l'import de la sanció és de la meitat de les quanties assenyalades més amunt.»

Tretze. Es modifica l'apartat 2 de l'article 209, que queda redactat de la manera següent:

«2. Els procediments sancionadors que s'incoïn com a conseqüència d'un procediment iniciat mitjançant declaració o d'un procediment de verificació de dades, comprovació o inspecció no es poden iniciar respecte a la persona o entitat que hagi estat objecte del procediment una vegada transcorregut el termini de tres mesos des que s'hagi notificat o s'entengui notificada la liquidació o resolució corresponent.

Els procediments sancionadors que s'incoïn per a la imposició de les sancions a què es refereix l'article 186 d'aquesta Llei s'han d'iniciar en el termini de tres mesos des que s'hagi notificat o s'entengui notificada la sanció pecuniària a què es refereix el dit precepte.»

Catorze. Es modifica l'apartat 3 de l'article 212, que queda redactat de la manera següent:

«3. La interposició dins el termini i en la forma escaients d'un recurs o reclamació administrativa contra una sanció produeix els efectes següents:

a) L'execució de les sancions queda automàticament suspesa en període voluntari sense necessitat d'aportar garanties fins que siguin fermes en via administrativa.

b) No s'exigeixen interessos de demora pel temps que transcorri fins a la finalització del termini de pagament en període voluntari obert per la notificació de la resolució que posi fi a la via administrativa, i s'exigeixen interessos de demora a partir de l'endemà de la finalització del termini esmentat.

El que disposen els paràgrafs a) i b) d'aquest apartat s'aplica a l'efecte de suspendre les sancions tributàries objecte de derivació de responsabilitat, tant en cas que la sanció sigui objecte de recurs per part del subjecte infractor, com quan

en exercici del que disposa l'article 174.5 d'aquesta Llei l'esmentada sanció sigui objecte de recurs per part del responsable. En cap cas és objecte de suspensió automàtica per aquest precepte el deute tributari objecte de derivació.

Tampoc no se suspenen d'acord amb aquest precepte les responsabilitats pel pagament de deutes que preveu l'article 42.2 d'aquesta Llei.»

Quinze. Es modifica l'apartat 1 de l'article 224, que queda redactat de la manera següent:

«1. L'execució de l'acte impugnat queda suspesa automàticament a instància de l'interessat si es garanteix l'import de l'esmentat acte, els interessos de demora que generi la suspensió i els recàrrecs que serien procedents en cas d'execució de la garantia, en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

Si la impugnació afecta una sanció tributària, la seva execució queda suspesa automàticament sense necessitat d'aportar garanties d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 212 d'aquesta Llei.

Si la impugnació afecta un acte censal relatiu a un tribut de gestió compartida, no se suspèn en cap cas, per aquest fet, el procediment de cobrament de la liquidació que es pugui practicar. Això sense perjudici que, si la resolució que es dicti en matèria censal afecta el resultat de la liquidació abonada, s'efectuï la devolució d'ingressos corresponent.»

Setze. Es modifica l'apartat 1 de l'article 233, que queda redactat de la manera següent:

«1. L'execució de l'acte impugnat queda suspesa automàticament a instància de l'interessat si es garanteix l'import de l'esmentat acte, els interessos de demora que generi la suspensió i els recàrrecs que serien procedents en cas d'execució de la garantia, en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

Si la impugnació afecta una sanció tributària, l'execució d'aquesta queda suspesa automàticament sense necessitat d'aportar garanties d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 212 d'aquesta Llei.»

Disset. S'introdueix una nova disposició addicional divuitena amb la redacció següent:

«Disposició addicional divuitena. *Obligació d'informació sobre béns i drets situats a l'estranger.*

1. Els obligats tributaris han de subministrar a l'Administració tributària, de conformitat amb el que disposen els articles 29 i 93 d'aquesta Llei i en els termes que reglamentàriament s'estableixin, la informació següent:

a) Informació sobre els comptes situats a l'estranger oberts en entitats que es dediquin al tràfic bancari o creditici dels quals siguin titulars o beneficiaris o en els quals figurin com a autoritzats o d'alguna altra forma tinguin poder de disposició.

b) Informació de qualssevol títols, actius, valors o drets representatius del capital social, fons propis o patrimoni de tot tipus d'entitats, o de la cessió a tercers de capitals propis, dels quals siguin titulars i que estiguin dipositats o situats a l'estranger, així com de les assegurances de vida o invalidesa de les quals siguin prenedors i de les rendes vitalícies o temporals de les quals siguin beneficiaris com a conseqüència del lliurament d'un capital en diners, béns mobles o immobles, contractades amb entitats establertes a l'estranger.

c) Informació sobre els béns immobles i drets sobre béns immobles de la seva titularitat situats a l'estranger.

Les obligacions previstes en els tres paràgrafs anteriors s'estenen als qui tinguin la consideració de titulars reals d'acord amb el que preveu l'apartat 2 de

l'article 4 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

2. Règim d'infraccions i sancions.

Constitueixen infraccions tributàries no presentar dins de termini i presentar de forma incompleta, inexacta o amb dades falses les declaracions informatives a què es refereix aquesta disposició addicional.

També constitueix infracció tributària presentar-les per mitjans diferents dels electrònics, informàtics i telemàtics en els supòsits en què hi hagi l'obligació de fer-ho pels mitjans esmentats.

Les infraccions anteriors són molt greus i se sancionen de conformitat amb les regles següents:

a) En el cas d'incompliment de l'obligació d'informar sobre comptes en entitats de crèdit situades a l'estranger, la sanció consisteix en una multa pecuniària fixa de 5.000 euros per cada dada o conjunt de dades referides a un mateix compte que s'hauria d'haver inclòs en la declaració o que s'hagin aportat de forma incompleta, inexacta o falsa, amb un mínim de 10.000 euros.

La sanció és de 100 euros per cada dada o conjunt de dades referides a un mateix compte, amb un mínim de 1.500 euros, quan la declaració hagi estat presentada fora de termini sense requeriment previ de l'Administració tributària. De la mateixa manera se sanciona la presentació de la declaració per mitjans diferents dels electrònics, informàtics i telemàtics quan hi hagi l'obligació de fer-ho pels mitjans esmentats.

b) En el cas d'incompliment de l'obligació d'informar sobre títols, actius, valors, drets, assegurances i rendes dipositats, gestionats o obtingudes a l'estranger, la sanció consisteix en una multa pecuniària fixa de 5.000 euros per cada dada o conjunt de dades referides a cada element patrimonial individualment considerat segons la seva classe, que s'hauria d'haver inclòs en la declaració o que s'hagin aportat de forma incompleta, inexacta o falsa, amb un mínim de 10.000 euros.

La sanció és de 100 euros per cada dada o conjunt de dades referides a cada element patrimonial individualment considerat segons la seva classe, amb un mínim de 1.500 euros, quan la declaració hagi estat presentada fora de termini sense requeriment previ de l'Administració tributària. De la mateixa manera se sanciona la presentació de la declaració per mitjans diferents dels electrònics, informàtics i telemàtics quan hi hagi l'obligació de fer-ho pels mitjans esmentats.

c) En el cas d'incompliment de l'obligació d'informar sobre béns immobles i drets sobre béns immobles situats a l'estranger, la sanció consisteix en una multa pecuniària fixa de 5.000 euros per cada dada o conjunt de dades referides a un mateix bé immoble o a un mateix dret sobre un bé immoble que s'hauria d'haver inclòs en la declaració o que s'hagin aportat de forma incompleta, inexacta o falsa, amb un mínim de 10.000 euros.

La sanció és de 100 euros per cada dada o conjunt de dades referides a un mateix bé immoble o a un mateix dret sobre un bé immoble, amb un mínim de 1.500 euros, quan la declaració hagi estat presentada fora de termini sense requeriment previ de l'Administració tributària. De la mateixa manera se sanciona la presentació de la declaració per mitjans diferents dels electrònics, informàtics i telemàtics quan hi hagi l'obligació de fer-ho pels mitjans esmentats.

Les infraccions i sancions regulades en aquesta disposició addicional són incompatibles amb les que estableixen els articles 198 i 199 d'aquesta Llei.

3. Les lleis reguladores de cada tribut poden establir conseqüències específiques per al cas d'incompliment de l'obligació d'informació que estableix aquesta disposició addicional.»

Divuit. S'introdueix una nova disposició addicional dinovena amb la redacció següent:

«Disposició addicional dinovena. *Competències d'investigació patrimonial en els processos per delictes contra la hisenda pública.*

En els processos per delictes contra la hisenda pública, i sense perjudici de les facultats que corresponen a les unitats de la policia judicial, els òrgans de recaptació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària mantenen la competència per investigar, sota la supervisió de l'autoritat judicial, el patrimoni que pugui resultar afecte al pagament de les quanties pecuniàries associades al delictes.

A aquests efectes, poden exercir les facultats previstes en els articles 93, 94 i 162 d'aquesta Llei, fer informes sobre la situació patrimonial de les persones relacionades amb el delictes i adoptar les mesures cautelars que preveu l'apartat 8 de l'article 81 de la mateixa Llei.

D'aquestes actuacions, les seves incidències i resultats se n'ha de donar compte immediatament al jutge penal, que ha de resoldre sobre la confirmació, modificació o aixecament de les mesures adoptades.

Les actuacions dutes a terme s'han de sotmetre al que preveuen la present Llei i la seva normativa de desplegament, sense perjudici de la possibilitat que el jutge decideixi la realització d'altres actuacions a l'empara del que preveu l'article 989 de la Llei d'enjudiciament criminal.»

Article 2. *Modificació de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.*

S'introdueix un nou apartat 2 a l'article 10, i l'actual apartat 2 es renumera com a 3, amb la redacció següent:

«2. Són responsables solidaris del pagament dels drets de naturalesa pública pendents, fins a l'import del valor dels béns o drets que s'hagin pogut embargar o alienar, les persones o entitats en qui concorri alguna de les circumstàncies de l'article 42.2 de la Llei general tributària.

En aquest cas, la declaració de responsabilitat correspon a l'Agència Estatal d'Administració Tributària quan es tracti de crèdits de naturalesa pública la gestió recaptadora dels quals hagi assumit aquella per llei o per conveni.

El règim jurídic aplicable a aquesta responsabilitat és el que conté la Llei general tributària i la seva normativa de desplegament.»

Article 3. *Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni:

U. Amb efectes des de l'1 de gener de 2013, es modifica l'apartat 1 de l'article 31, que queda redactat de la manera següent:

«1. El mètode d'estimació objectiva de rendiments per a determinades activitats econòmiques s'ha d'aplicar, en els termes que s'estableixin reglamentàriament, d'acord amb les normes següents:

1a Els contribuents que reuneixin les circumstàncies previstes a les normes reguladores d'aquest mètode han de determinar els seus rendiments de conformitat amb aquest, llevat que renunciïn a la seva aplicació, en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

2a El mètode d'estimació objectiva s'ha d'aplicar conjuntament amb els règims especials establerts en l'impost sobre el valor afegit o en l'impost general indirecte canari, quan es determini així reglamentàriament.

3a Els contribuents no poden aplicar aquest mètode quan es doni qualsevol de les circumstàncies següents, en les condicions que s'estableixin reglamentàriament:

a) Que determinin el rendiment net d'alguna activitat econòmica pel mètode d'estimació directa.

b) Que el volum de rendiments íntegres l'any immediatament anterior superi qualsevol dels imports següents:

Per al conjunt de les seves activitats econòmiques, 450.000 euros anuals.

Per al conjunt de les seves activitats agrícoles i ramaderes, 300.000 euros anuals.

Per al conjunt de les seves activitats classificades a la divisió 7 de la secció primera de les Tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques a les quals sigui aplicable el que disposa la lletra d) de l'apartat 5 de l'article 101 d'aquesta Llei, 300.000 euros anuals.

A aquests efectes, només es computen les operacions que s'hagin d'anotar en el llibre registre de vendes o ingressos que preveu l'article 67.7 del Reglament d'aquest impost, o en el llibre registre d'ingressos que preveu l'article 40.1 del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, i les operacions per les quals estiguin obligats a emetre i conservar factures, d'acord amb el que disposa el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1496/2003, de 28 de novembre.

No obstant això, s'han de computar no només les operacions corresponents a les activitats econòmiques desenvolupades pel contribuent, sinó també les corresponents a les desenvolupades pel cònjuge, descendents i ascendents, com també per entitats en règim d'atribució de rendes en què participin qualsevol dels anteriors, en les quals concorrin les circumstàncies següents:

– Que les activitats econòmiques desenvolupades siguin idèntiques o similars. A aquests efectes, s'entén que són idèntiques o similars les activitats econòmiques classificades en el mateix grup en l'impost sobre activitats econòmiques.

– Que hi hagi una direcció comuna d'aquestes activitats i es comparteixin mitjans personals o materials.

Quan l'any immediatament anterior s'hagi iniciat una activitat, el volum d'ingressos s'ha d'eleva a l'any.

c) Que el volum de les compres en béns i serveis, excloses les adquisicions d'immobilitzat, en l'exercici anterior superi la quantitat de 300.000 euros anuals. En el cas d'obres o serveis subcontractats, se n'ha de tenir en compte l'import per al càlcul d'aquest límit.

A aquests efectes, s'han de computar no només el volum de compres corresponents a les activitats econòmiques desenvolupades pel contribuent, sinó també les corresponents a les desenvolupades pel cònjuge, descendents i ascendents, així com per entitats en règim d'atribució de rendes en què participin qualsevol dels anteriors, en les quals concorrin les circumstàncies assenyalades a la lletra b) anterior.

Quan l'any immediatament anterior s'hagi iniciat una activitat, el volum de compres s'ha d'eleva a l'any.

d) Que les activitats econòmiques siguin desenvolupades, totalment o parcialment, fora de l'àmbit d'aplicació de l'impost a què es refereix l'article 4 d'aquesta Llei.

e) Si es tracta de contribuents que exerceixen les activitats a què es refereix la lletra d) de l'apartat 5 de l'article 101 d'aquesta Llei, quan el volum dels rendiments íntegres de l'any immediatament anterior corresponent a aquestes activitats que procedeixi de les persones o entitats que preveu l'article 99.2 d'aquesta Llei superi qualsevol de les quantitats següents:

- a') 50.000 euros anuals, sempre que a més representi més del 50 per 100 del volum total de rendiments íntegres corresponent a les activitats esmentades.
- b') 225.000 euros anuals.

El que disposa aquesta lletra e) no és aplicable respecte de les activitats incloses a la divisió 7 de la secció primera de les Tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques.

Quan l'any immediatament anterior s'hagi iniciat una activitat, el volum de rendiments íntegres s'ha d'eleva a l'any.

4a L'àmbit d'aplicació del mètode d'estimació objectiva s'ha de fixar, entre altres aspectes, o bé per la naturalesa de les activitats i cultius, o bé per mòduls objectius com el volum d'operacions, el nombre de treballadors, l'import de les compres, la superfície de les explotacions o els actius fixos utilitzats, amb els límits que es determinin reglamentàriament per al conjunt d'activitats desenvolupades pel contribuent i, si s'escau, pel cònjuge, descendents i ascendents, així com per entitats en règim d'atribució de rendes en què participin qualsevol dels anteriors.

5a En els supòsits de renúncia o exclusió de l'estimació objectiva, el contribuent ha de determinar el rendiment net de totes les seves activitats econòmiques pel mètode d'estimació directa durant els tres anys següents, en les condicions que s'estableixin reglamentàriament.»

Dos. Amb efectes des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, es modifica l'article 39, que queda redactat de la manera següent:

«Article 39. *Guanyos patrimonials no justificats.*

1. Tenen la consideració de guanyos de patrimoni no justificats els béns o drets la tinença, declaració o adquisició dels quals no es correspongui amb la renda o patrimoni declarats pel contribuent, així com la inclusió de deutes inexistents en qualsevol declaració per aquest impost o per l'impost sobre patrimoni, o el seu registre en els llibres o registres oficials.

Els guanyos patrimonials no justificats s'han d'integrar a la base liquidable general del període impositiu respecte del qual es descobreixin, llevat que el contribuent provi suficientment que ha estat titular dels béns o drets corresponents des d'una data anterior a la del període de prescripció.

2. En tot cas tenen la consideració de guanyos de patrimoni no justificats i s'han d'integrar a la base liquidable general del període impositiu més antic entre els no prescrits susceptible de regularització, la tinença, declaració o adquisició de béns o drets respecte dels quals no s'hagi complert en el termini establert a l'efecte l'obligació d'informació a què es refereix la disposició addicional divuitena de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

No obstant això, no és aplicable el que preveu aquest apartat quan el contribuent acredití que la titularitat dels béns o drets correspon amb rendes declarades, o bé amb rendes obtingudes en períodes impositius respecte dels quals no tenia la condició de contribuent per aquest impost.»

Tres. Amb efectes des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, es modifica l'apartat 1 de l'article 98, que queda redactat de la manera següent:

«1. L'Administració tributària pot posar a disposició dels contribuents, als efectes merament informatius, un esborrany de declaració, sense perjudici del

compliment del que disposa l'apartat 1 de l'article 97 d'aquesta Llei, sempre que obtinguin rendes procedents exclusivament de les fonts següents:

- a. Rendiments del treball.
- b. Rendiments del capital mobiliari subjectes a retenció o ingrés a compte, així com els derivats de lletres del Tresor.
- c. Guanys patrimonials sotmesos a retenció o ingrés a compte, així com les subvencions per a l'adquisició d'habitatge habitual.
- d. Imputació de rendes immobiliàries i aquelles altres fonts de renda que estableixi el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, d'acord amb la informació de la qual pugui disposar d'ara endavant l'Administració tributària, amb els límits i les condicions que assenyali el mateix ministre.»

Article 4. *Modificació del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.*

Amb efectes per als períodes impositius que finalitzin a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'introdueix un apartat 6, i es modifica el 6 actual, que es renumera com a 7, a l'article 134 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queden redactats de la manera següent:

«6. En tot cas, s'entén que han estat adquirits amb càrrec a renda no declarada que s'ha d'imputar al període impositiu més antic d'entre els no prescrits susceptible de regularització, els béns i drets respecte dels quals el subjecte passiu no hagi complert en el termini establert a l'efecte l'obligació d'informació a què es refereix la disposició addicional divuitena de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

No obstant això, no és aplicable el que preveu aquest apartat quan el subjecte passiu acreditat que els béns i drets la titularitat dels quals li correspon han estat adquirits amb càrrec a rendes declarades o bé amb càrrec a rendes obtingudes en períodes impositius respecte dels quals no tenia la condició de subjecte passiu d'aquest impost.

7. El valor dels elements patrimonials a què es refereixen els apartats 1 i 6, quan hagi estat incorporat a la base imposable, és vàlid a tots els efectes fiscals.»

Article 5. *Modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit:

U. Es modifica l'apartat quatre de l'article 4, que queda redactat de la manera següent:

«Quatre. Les operacions subjectes a aquest impost no estan subjectes al concepte "transmissions patrimonials oneroses" de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

S'exceptuen del que disposa el paràgraf anterior els lliuraments i arrendaments de béns immobles, així com la constitució o transmissió de drets reals d'ús o gaudi que recaiguin sobre aquests, quan estiguin exempts de l'impost, tret dels casos en què el subjecte passiu renunciï a l'exempció en les circumstàncies i amb les condicions que recull l'article 20.dos.»

Dos. Es modifica la lletra k) del número 18è de l'apartat u de l'article 20, que queda redactada de la manera següent:

«k) Els serveis i operacions, exceptuats el dipòsit i la gestió, relatius a accions, participacions en societats, obligacions i altres valors no esmentats a les lletres anteriors d'aquest número, amb excepció dels següents:

a') Els representatius de mercaderies.

b') Aquells la possessió dels quals assegurí de fet o de dret la propietat, l'ús o el gaudi exclusiu de la totalitat o part d'un bé immoble, que no tinguin la naturalesa d'accions o participacions en societats.

c') Els valors no admesos a negociació en un mercat secundari oficial, realitzades en el mercat secundari, mitjançant la transmissió dels quals s'hauria pretès eludir el pagament de l'impost corresponent a la transmissió dels immobles propietat de les entitats a les quals representin els valors esmentats, en els termes a què es refereix l'article 108 de la Llei del mercat de valors.»

Tres. Es modifica el paràgraf segon de l'apartat tres de l'article 80, que queda redactat de la manera següent:

«Només quan s'acordi la conclusió del concurs per les causes expressades a l'article 176.1, apartats 1r, 4t i 5è de la Llei concursal, el creditor que hagi modificat la base imposable l'ha de tornar a modificar a l'alça mitjançant l'emissió, en el termini que es fixi reglamentàriament, d'una factura rectificativa en què es repercuteixi la quota precedent.»

Quatre. Es modifica la lletra e) i s'afegeix una lletra f) al número 2n de l'apartat u de l'article 84, que queden redactades de la manera següent:

«e) Quan es tracti dels següents lliuraments de béns immobles:

- Els lliuraments efectuats com a conseqüència d'un procés concursal.
- Els lliuraments exempts a què es refereixen els apartats 20è i 22è de l'article 20.u en què el subjecte passiu hagi renunciat a l'exempció.
- Els lliuraments efectuats en execució de la garantia constituïda sobre els béns immobles, entenent, així mateix, que s'executa la garantia quan es transmet l'immoble a canvi de l'extinció total o parcial del deute garantit o de l'obligació d'extingir el dit deute per l'adquirent.

f) Quan es tracti d'execucions d'obra, amb aportació de materials o sense, així com les cessions de personal per dur-les a terme, conseqüència de contractes directament formalitzats entre el promotor i el contractista que tinguin per objecte la urbanització de terrenys o la construcció o rehabilitació d'edificacions.

El que estableix el paràgraf anterior també és aplicable quan els destinataris de les operacions siguin al seu torn el contractista principal o altres subcontractistes en les condicions assenyalades.»

Cinc. Es modifica l'apartat cinc de l'article 89, que queda redactat de la manera següent:

«Cinc. Quan la rectificació de les quotes impliqui un augment de les inicialment repercutides i no hi hagi intervingut requeriment previ, el subjecte passiu ha de presentar una declaració liquidació rectificativa aplicant-hi el recàrrec i els interessos de demora que siguin procedents de conformitat amb el que estableixen els articles 26 i 27 de la Llei general tributària.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan la rectificació es fonamenti en les causes de modificació de la base imposable establertes a l'article 80 d'aquesta Llei o es degui a un error fundat de dret, el subjecte passiu pot incloure la diferència corresponent en la declaració liquidació del període en què s'hagi d'efectuar la rectificació.

Quan la rectificació determini una minoració de les quotes inicialment repercutides, el subjecte passiu pot optar per qualsevol de les dues alternatives següents:

- a) Iniciar davant l'Administració tributària el corresponent procediment de devolució d'ingressos indeguts.
- b) Regularitzar la situació tributària en la declaració liquidació corresponent al període en què s'hagi d'efectuar la rectificació o en les posteriors fins al termini d'un any a comptar del moment en què s'hauria d'haver fet la rectificació. En aquest cas, el subjecte passiu està obligat a reintegrar al destinatari de l'operació l'import de les quotes repercutides en excés.

En els supòsits en què l'operació gravada quedi sense efecte com a conseqüència de l'exercici d'una acció de reintegració concursal o altres d'impugnació exercitades en el si del concurs, el subjecte passiu ha de rectificar les quotes inicialment repercutides en la declaració liquidació corresponent al període en què van ser declarades les quotes meritades.»

Sis. Es modifiquen els apartats tres i cinc de l'article 99, que queden redactats de la manera següent:

«Tres. El dret a la deducció només es pot exercitar en la declaració liquidació relativa al període de liquidació en què el seu titular hagi suportat les quotes deduïbles o en les dels successius, sempre que no hagi transcorregut el termini de quatre anys, comptats a partir del naixement d'aquest dret.

Tanmateix, en cas de declaració de concurs, el dret a la deducció de les quotes suportades abans d'aquesta declaració, que estiguin pendents de deduir, s'ha d'exercitar en la declaració liquidació corresponent al període de liquidació en què s'hagin suportat.

Quan no s'hagin inclòs les quotes suportades deduïbles a què es refereix el paràgraf anterior en les declaracions liquidacions esmentades, i sempre que no hagi transcorregut el termini de quatre anys, comptats a partir del naixement del dret a la deducció d'aquestes quotes, el concursat o, en els casos que preveu l'article 86.3 de la Llei concursal, l'Administració concursal, pot deduir-les mitjançant la rectificació de la declaració liquidació relativa al període en què van ser suportades.

Si hi ha intervingut requeriment de l'Administració o actuació inspectora, són deduïbles, en les liquidacions que escaiguin, les quotes suportades que estiguin degudament comptabilitzades en els llibres registres establerts reglamentàriament per a aquest impost, mentre que les quotes no comptabilitzades són deduïbles en la declaració liquidació del període corresponent a la seva comptabilització o en les dels següents. En tot cas, unes quotes i altres només es poden deduir quan no hagi transcorregut el termini a què es refereix el primer paràgraf.

En el supòsit de les vendes ocasionals a què es refereix l'article 5, apartat u, lletra e), d'aquesta Llei, el dret a la deducció només es pot exercitar en la declaració relativa al període en què es realitzi el lliurament dels corresponents mitjans de transport nous.»

«Cinc. Quan la quantia de les deduccions procedents superi l'import de les quotes meritades en el mateix període de liquidació, l'excés pot ser compensat en les declaracions liquidacions posteriors, sempre que no hagin transcorregut quatre anys comptats a partir de la presentació de la declaració liquidació en què s'origini l'excés.

Amb tot, el subjecte passiu pot optar per la devolució del saldo existent a favor seu quan resulti procedent en virtut del que disposa el capítol II d'aquest títol, sense que en aquest cas pugui fer-ne la compensació en declaracions liquidacions posteriors, sigui quin sigui el període de temps transcorregut fins que l'esmentada devolució es faci efectiva.

En la declaració liquidació, prevista reglamentàriament, referida als fets imposables anteriors a la declaració de concurs s'ha d'aplicar la totalitat dels saldos acumulats a compensar de períodes de liquidació anteriors a la declaració esmentada.»

Set. Es modifica el número 2n de l'apartat dos de l'article 114, que queda redactat de la manera següent:

«2n Quan la rectificació determini una minoració de l'import de les quotes inicialment deduïdes, el subjecte passiu ha de presentar una declaració liquidació rectificativa aplicant-hi el recàrrec i els interessos de demora que siguin procedents de conformitat amb el que preveuen els articles 26 i 27 de la Llei general tributària.

Si es tracta del supòsit previst a l'article 80.tres d'aquesta Llei, la rectificació s'ha d'efectuar en la declaració liquidació corresponent al període en què es va exercir el dret a la deducció de les quotes suportades, sense que escaigui l'aplicació de recàrrecs ni d'interessos de demora.

En els supòsits en què l'operació gravada quedi sense efecte com a conseqüència de l'exercici d'una acció de reintegració concursal o altres d'impugnació exercitades en el si del concurs, si el comprador o adquirent inicial també es troba en situació de concurs, ha de rectificar les quotes inicialment deduïdes en la declaració liquidació corresponent al període en què es va exercir el dret a la deducció de les quotes suportades, sense que escaigui l'aplicació de recàrrecs ni d'interessos de demora.

No obstant això, quan la rectificació tingui l'origen en un error fundat de dret o en la resta de les causes de l'article 80 d'aquesta Llei s'ha d'efectuar en la declaració liquidació corresponent al període impositiu en què el subjecte passiu rebí el document justificatiu del dret a deduir en què es rectificuin les quotes inicialment suportades.»

Vuit. Es modifica l'apartat dos de l'article 170, que queda redactat de la manera següent:

«Dos. Constitueixen infraccions tributàries:

1r L'adquisició de béns per part de subjectes passius acollits al règim especial del recàrrec d'equivalència sense que en les factures corresponents figuri expressament consignat el recàrrec d'equivalència, llevat dels casos en què l'adquirent n'hagi donat compte a l'Administració en la forma que es determini reglamentàriament.

2n L'obtenció, mitjançant acció o omissió culposa o dolosa, d'una incorrecta repercussió de l'impost, sempre que el destinatari d'aquesta no tingui dret a la deducció total de les quotes suportades.

Són subjectes infractors les persones o entitats destinatàries d'aquestes operacions que siguin responsables de l'acció o omissió a què es refereix el paràgraf anterior.

3r La repercussió improcedent en factura, per persones que no siguin subjectes passius de l'impost, de quotes impositives sense que s'hagi procedit a ingressar-les.

4t La no-consignació en l'autoliquidació que s'ha de presentar pel període corresponent de les quantitats de les quals sigui subjecte passiu el destinatari de les operacions d'acord amb els números 2n, 3r i 4t de l'article 84.u, de l'article 85 o de l'article 140 quinque d'aquesta Llei.

5è La manca de presentació o la presentació incorrecta o incompleta de les declaracions liquidacions relatives a les operacions regulades al número 5è de l'article 19 d'aquesta Llei.»

Nou. Es modifica l'apartat u de l'article 171, que queda redactat de la manera següent:

«U. Les infraccions contingudes a l'apartat dos de l'article anterior són greus i se sancionen d'acord amb les normes següents:

1r Les establertes a l'ordinal 1r de l'apartat dos, amb una multa pecuniària proporcional del 50 per cent de l'import del recàrrec d'equivalència que s'hauria hagut de repercutir, amb un import mínim de 30 euros per cada una de les adquisicions efectuades sense la repercussió corresponent del recàrrec d'equivalència.

2n Les establertes a l'ordinal 2n de l'apartat dos, amb una multa pecuniària proporcional del 50 per cent del benefici indegudament obtingut.

3r Les establertes a l'ordinal 3r de l'apartat dos, amb una multa pecuniària proporcional del 100 per cent de les quotes indegudament repercutides, amb un mínim de 300 euros per cada factura o document substitutiu en què es produeixi la infracció.

4t Les establertes a l'ordinal 4t de l'apartat dos, amb una multa pecuniària proporcional del 10 per cent de la quota corresponent a les operacions no consignades en l'autoliquidació.

5è Les establertes a l'ordinal 5è de l'apartat dos, amb una multa pecuniària proporcional del 10 per cent de les quotes meritades corresponents a les operacions no consignades o consignades incorrectament o de forma incompleta en les declaracions liquidacions. No obstant això, quan es tracti de declaracions liquidacions relatives a l'abandonament del règim de dipòsit diferent del duaner, s'ha de sancionar amb una multa pecuniària proporcional del 10 per cent de les quotes meritades corresponents a les operacions no consignades o consignades incorrectament o de forma incompleta, sempre que la suma total de quotes declarades en la declaració liquidació sigui inferior a la de les efectivament meritades en el període.»

Deu. Es modifica la disposició addicional sisena, que queda redactada de la manera següent:

«En els procediments administratius i judicials d'execució forçosa, els adjudicataris que tinguin la condició d'empresari o professional als efectes d'aquest impost estan facultats, en nom i per compte del subjecte passiu i respecte als lliuraments de béns i prestacions de serveis subjectes a aquest que es produeixin en aquells, per expedir factura en la qual es documenti l'operació i es repercuteixi la quota de l'impost, presentar la declaració liquidació corresponent i ingressar l'import de l'impost resultant.

S'han de determinar reglamentàriament les condicions i els requisits per a l'exercici d'aquestes facultats.

El que disposa la present disposició no s'aplica als lliuraments de béns immobles en què el subjecte passiu dels lliuraments sigui el seu destinatari d'acord amb el que disposa la lletra e) de l'article 84.u.2n.»

Article 6. *Modificació de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries:

U. S'afegeix la lletra g) a l'apartat 2n del número 1 de l'article 19, amb la redacció següent:

«g) Quan es tracti dels següents lliuraments de béns immobles:

– Els lliuraments efectuats com a conseqüència d'un procés concursal.

– Els lliuraments exempts a què es refereixen els números 20è i 22è de l'article 50.u de la Llei de la Comunitat Autònoma de Canàries 4/2012, de 25 de juny, de mesures administratives i fiscals, en què el subjecte passiu hagi renunciat a l'exempció.

– Els lliuraments efectuats en execució de la garantia constituïda sobre els béns immobles, entenen, així mateix, que s'executa la garantia quan es transmet l'immoble a canvi de l'extinció total o parcial del deute garantit o de l'obligació d'extingir el dit deute per l'adquirent.»

Dos. Es modifica l'apartat 5 del número dos de l'article 20, que queda redactat de la manera següent:

«5. Quan la rectificació de les quotes impliqui un augment de les inicialment repercutides i no hi hagi intervingut requeriment previ, el subjecte passiu ha de presentar una declaració liquidació rectificativa aplicant-hi el recàrrec i els interessos de demora que siguin procedents de conformitat amb el que estableixen els articles 26 i 27 de la Llei general tributària.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan la rectificació es fonamenti en les causes de modificació de la base imposable establertes als números 4 al 8 de l'article 22 d'aquesta Llei o es degui a un error fundat de dret, el subjecte passiu pot incloure la diferència corresponent en la declaració liquidació del període en què s'hagi d'efectuar la rectificació.

Quan la rectificació determini una minoració de les quotes inicialment repercutides, el subjecte passiu pot optar per qualsevol de les dues alternatives següents:

a) Iniciar davant l'Administració tributària el corresponent procediment de devolució d'ingressos indeguts.

b) Regularitzar la situació tributària en la declaració liquidació corresponent al període en què s'hagi d'efectuar la rectificació o en les posteriors fins al termini d'un any a comptar del moment en què s'hauria d'haver efectuat la rectificació. En aquest cas, el subjecte passiu està obligat a reintegrar al destinatari de l'operació l'import de les quotes repercutides en excés.

En els supòsits en què l'operació gravada quedi sense efecte com a conseqüència de l'exercici d'una acció de reintegració concursal o altres d'impugnació exercitades en el si del concurs, el subjecte passiu ha de rectificar les quotes inicialment repercutides en la declaració liquidació corresponent al període en què van ser declarades les quotes meritades.»

Tres. Es modifica el paràgraf segon del número 6 de l'article 22, que queda redactat de la manera següent:

«Només quan s'acordi la conclusió del concurs per les causes expressades a l'article 176.1, apartats 1r, 4t i 5è, de la Llei concursal, el creditor que hagi modificat la base imposable l'ha de tornar a modificar a l'alça mitjançant l'emissió, en el termini que es fixi reglamentàriament, d'una factura rectificativa en què es repercuteixi la quota procedent.»

Quatre. Es modifiquen els números 3 i 5 de l'article 33, que queden redactats de la manera següent:

«3. El dret a la deducció només es pot exercitar en la declaració liquidació relativa al període de liquidació en què el seu titular hagi suportat les quotes deduïbles o en les dels successius, sempre que no hagi transcorregut el termini de quatre anys, comptats a partir del naixement d'aquest dret. El percentatge de deducció de les quotes deduïbles suportades és el definitiu de l'any en què s'hagi produït el naixement del dret a deduir de les quotes esmentades.

Tanmateix, en cas de declaració de concurs, el dret a la deducció per fets imposables anteriors a aquesta s'ha d'exercir en la declaració liquidació corresponent al període en què s'hagin suportat les quotes deduïbles.

Quan no s'hagin inclòs les quotes suportades deduïbles en la dita declaració liquidació, el concursat o, en els casos que preveu l'article 86.3 de la Llei concursal, l'Administració concursal, han de complir aquesta obligació mitjançant la rectificació de la declaració liquidació relativa a l'esmentat període de liquidació.

Si hi ha intervingut requeriment de l'Administració o actuació inspectora, són deduïbles, en les liquidacions que escaiguin, les quotes suportades que estiguin degudament comptabilitzades en els llibres registres establerts reglamentàriament per a aquest impost, mentre que les quotes no comptabilitzades són deduïbles en la declaració liquidació del període corresponent a la seva comptabilització o en les dels següents. En tot cas, unes quotes i altres només es poden deduir quan no hagi transcorregut el termini a què es refereix el primer paràgraf.»

«5. Quan la quantia de les deduccions procedents superi l'import de les quotes meritades en el mateix període de liquidació, l'excés pot ser compensat en les declaracions liquidacions posteriors, sempre que no hagin transcorregut quatre anys comptats a partir de la presentació de la declaració liquidació en què s'origini l'excés.

Amb tot, el subjecte passiu pot optar per la devolució del saldo existent a favor seu quan resulti procedent en virtut del que disposa el capítol II d'aquest títol, sense que en aquest cas pugui fer-ne la compensació en declaracions liquidacions posteriors, sigui quin sigui el període de temps transcorregut fins que l'esmentada devolució es faci efectiva.

En la declaració liquidació, prevista reglamentàriament, referida als fets imposables anteriors a la declaració de concurs s'ha d'aplicar la totalitat dels saldos acumulats a compensar de períodes de liquidació anteriors a la declaració esmentada.»

Cinc. Es modifica l'article 44, que queda redactat de la manera següent:

«Article 44. *Rectificació de deduccions.*

U. Els subjectes passius, quan no hi hagi intervingut requeriment previ, poden rectificar les deduccions practicades quan l'import d'aquestes s'hagi determinat incorrectament o l'import de les quotes suportades hagi estat objecte de rectificació d'acord amb el que disposa l'article 20.dos d'aquesta Llei.

La rectificació de les deduccions és obligatòria quan impliqui una minoració de l'import inicialment deduït.

Dos. La rectificació de deduccions originada per la rectificació prèvia de l'import de les quotes inicialment suportades s'ha d'efectuar de la manera següent:

1r Quan la rectificació determini un increment de l'import de les quotes inicialment deduïdes, es pot efectuar en la declaració liquidació corresponent al període impositiu en què el subjecte passiu rebí el document justificatiu del dret a deduir en què es rectifiquin les quotes inicialment repercutides, o bé en les declaracions liquidacions següents, sempre que no hagin transcorregut quatre anys des de la meritació de l'operació o, si s'escau, des de la data en què s'hagin produït les circumstàncies que determinen la modificació de la base imposable de l'operació.

Sense perjudici d'això, en els supòsits en què la rectificació de les quotes inicialment suportades hagi estat motivada per una causa diferent de les que preveu l'article 20.dos d'aquesta Llei, no es pot efectuar la rectificació de la deducció d'aquestes després que hagi transcorregut un any des de la data d'expedició del document justificatiu del dret a deduir pel qual es rectifiquen aquestes quotes.

2n Quan la rectificació determini una minoració de l'import de les quotes inicialment deduïdes, el subjecte passiu ha de presentar una declaració liquidació rectificativa aplicant-hi el recàrrec i els interessos de demora que siguin procedents de conformitat amb el que preveuen els articles 26 i 27 de la Llei general tributària.

Si es tracta del supòsit previst a l'article 22 número 6 d'aquesta Llei, la rectificació s'ha d'efectuar en la declaració liquidació corresponent al període en què es va exercir el dret a la deducció de les quotes suportades, sense que escaigui l'aplicació de recàrrecs ni d'interessos de demora.

En els supòsits en què l'operació gravada quedi sense efecte com a conseqüència de l'exercici d'una acció de reintegració concursal o altres d'impugnació exercitades en el si del concurs, si el comprador o adquirent inicial també es troba en situació de concurs, ha de rectificar les quotes inicialment deduïdes en la declaració liquidació corresponent al període en què es va exercir el dret a la deducció de les quotes suportades, sense que escaigui l'aplicació de recàrrecs ni d'interessos de demora.

No obstant això, quan la rectificació tingui l'origen en un error fundat de dret o en les causes dels números 4, 5 i 7 de l'article 22 d'aquesta Llei s'ha d'efectuar en la declaració liquidació corresponent al període impositiu en què el subjecte passiu rebi el document justificatiu del dret a deduir en què es rectifiquin les quotes inicialment suportades.»

Article 7. *Limitacions als pagaments en efectiu.*

U. Àmbit d'aplicació.

1. No es poden pagar en efectiu les operacions, en què alguna de les parts intervinents actuï en qualitat d'empresari o professional, amb un import igual o superior a 2.500 euros o el seu contravalor en moneda estrangera.

No obstant això, aquest import és de 15.000 euros o el seu contravalor en moneda estrangera quan el pagador sigui una persona física que justifiqui que no té el domicili fiscal a Espanya i no actuï en qualitat d'empresari o professional.

2. Als efectes del càlcul de les quanties assenyalades a l'apartat anterior, s'han de sumar els imports de totes les operacions o pagaments en què s'hagi pogut fraccionar el lliurament de béns o la prestació de serveis.

3. S'entén per efectiu els mitjans de pagament definits a l'article 34.2 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

4. Als efectes del que disposa aquesta Llei, i respecte de les operacions que no es puguin pagar en efectiu, els intervinents en les operacions han de conservar els justificants del pagament, durant el termini de cinc anys des de la data del pagament, per acreditar que es va efectuar a través d'algun dels mitjans de pagament diferents de l'efectiu. Així mateix, estan obligats a aportar aquests justificants a requeriment de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

5. Aquesta limitació no és aplicable als pagaments i ingressos realitzats en entitats de crèdit.

Dos. Infraccions i sancions.

1. Constitueix infracció administrativa l'incompliment de les limitacions als pagaments en efectiu que estableix l'apartat u anterior.

2. Són subjectes infractors tant les persones o entitats que paguin com les que rebin totalment o parcialment quantitats en efectiu incomplint la limitació establerta a l'apartat u anterior. Tant el pagador com el receptor responen de forma solidària de la infracció que es cometi i de la sanció que s'imposi. L'Agència Estatal d'Administració Tributària es pot dirigir indistintament contra qualsevol d'ells o contra tots dos.

3. La infracció prevista en aquest article és greu.

4. La base de la sanció és la quantia pagada en efectiu en les operacions d'import igual o superior a 2.500 euros o 15.000 euros, o el seu contravalor en moneda estrangera, segons es tracti de cada un dels supòsits a què es refereix el número 1 de l'apartat u, respectivament.

5. La sanció consisteix en una multa pecuniària proporcional del 25 per cent de la base de la sanció que preveu el número anterior.

6. L'acció tipificada al número 1 d'aquest apartat no dóna lloc a responsabilitat per infracció respecte de la part que intervingui en l'operació quan denunciï davant l'Agència Estatal d'Administració Tributària, dins dels tres mesos següents a la data del pagament efectuat en incompliment de la limitació, l'operació realitzada, el seu import i la identitat de l'altra part intervinent. La denúncia que pugui presentar amb posterioritat l'altra part intervinent s'ha d'entendre per no formulada.

La presentació simultània de denúncia pels dos intervinents no exonera de responsabilitat cap d'ells.

7. La sanció derivada de la comissió de la infracció que preveu aquest apartat és compatible amb les sancions que, si s'escau, siguin procedents per la comissió d'infraccions tributàries o per incompliment de l'obligació de declaració de mitjans de pagament que estableix la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

8. La infracció prevista en aquest apartat prescriu al cap de cinc anys, que comencen a comptar-se des del dia en què s'hagi comès la infracció.

9. La sanció derivada de la comissió de la infracció prevista en aquest apartat prescriu al cap de cinc anys, que comencen a comptar-se des de l'endemà del dia en què esdevingui ferma la resolució per la qual s'imposa la sanció.

Tres. Procediment sancionador.

1. El procediment sancionador es regeix pel que disposen el títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i el Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora, aprovat pel Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost.

2. La competència per a la tramitació i resolució del dit procediment sancionador correspon en tot el territori espanyol a l'Agència Estatal d'Administració Tributària, i s'ha d'atribuir a l'òrgan que es determini en desplegament de les seves facultats d'organització, mitjançant disposició que ha de ser objecte de publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

3. Per a la tramitació dels procediments sancionadors, l'òrgan competent pot requerir als subjectes obligats les dades, antecedents i documents relacionats amb el compliment de les limitacions establertes a l'apartat u d'aquest article. Així mateix, aquests requeriments es poden efectuar amb caràcter previ a l'inici, si s'escau, del procediment sancionador.

4. Les dades, proves o circumstàncies que constin o hagin estat obtingudes en alguna actuació o procediment d'aplicació dels tributs i s'hagin de tenir en compte en el procediment sancionador s'han d'incorporar formalment a aquest abans de la proposta de resolució.

Quatre. Recaptació de les sancions.

La gestió recaptadora de les sancions imposades d'acord amb el que estableix aquest article correspon a l'Agència Estatal d'Administració Tributària, tant en període voluntari com executiu.

Cinc. Obligacions d'informació.

Qualsevol autoritat o funcionari que en l'exercici de les seves competències tingui coneixement d'algun incompliment de la limitació establerta a l'apartat u, ho ha de posar immediatament en coneixement dels òrgans de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

Disposició addicional primera. *Règim sancionador en supòsits de guanys patrimonials no justificats i de presumpció d'obtenció de rendes.*

L'aplicació del que disposen l'article 39.2 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, i l'article 134.6 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, determina la comissió d'infracció tributària, que té la consideració de molt greu, i se sanciona amb una multa pecuniària proporcional del 150 per cent de l'import de la base de la sanció.

La base de la sanció és la quantia de la quota íntegra resultant de l'aplicació dels articles esmentats en el paràgraf anterior. Únicament als efectes de la determinació de la base de sanció, no s'han de tenir en compte per calcular-la les quantitats pendents de compensació, deducció o aplicació procedents d'exercicis anteriors o corresponents a l'exercici objecte de comprovació que puguin minorar la base imposable o liquidable o la quota íntegra.

La sanció establerta en aquesta disposició addicional és incompatible amb les que correspondrien per les infraccions que es puguin haver comès en relació amb els guanys patrimonials no justificats o la presumpció d'obtenció de rendes regulades en els articles 191 a 195 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

En aquests supòsits és aplicable el que disposa l'article 188 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Disposició addicional segona. *Imputació de guanys de patrimoni no justificats i de rendes presumptes.*

La imputació que regulen l'apartat 2 de l'article 39 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, i l'apartat 6 de l'article 134 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, establerts per aquesta Llei, s'ha d'efectuar al període impositiu que sigui procedent segons el que assenyalen els esmentats preceptes en què hagin estat en vigor els apartats esmentats.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.*

L'article 108 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, queda redactat de la manera següent:

«Article 108.

1. La transmissió de valors, admesos o no a negociació en un mercat secundari oficial, està exempta de l'impost sobre el valor afegit i de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

2. Queden exceptuades del que disposa l'apartat anterior les transmissions de valors no admesos a negociació en un mercat secundari oficial realitzades en el mercat secundari, que tributen en l'impost al qual estiguin subjectes com a transmissions oneroses de béns immobles, quan mitjançant aquestes transmissions de valors s'hagi pretès eludir el pagament dels tributs que haurien gravat la transmissió dels immobles propietat de les entitats a les quals representin els valors esmentats.

Sense perjudici del que disposa el paràgraf anterior, s'entén, llevat que hi hagi una prova en contra, que s'actua amb ànim d'elusió del pagament de l'impost corresponent a la transmissió de béns immobles en els supòsits següents:

a) Quan s'obtingui el control d'una entitat l'actiu de la qual estigui format en almenys el 50 per cent per immobles radicats a Espanya que no estiguin afectes a

activitats empresarials o professionals, o quan, una vegada obtingut aquest control, augmenti la quota de participació en ella.

b) Quan s'obtingui el control d'una entitat en l'actiu de la qual s'incloguin valors que li permetin exercir el control en una altra entitat l'actiu de la qual estigui integrat almenys en un 50 per cent per immobles radicats a Espanya que no estiguin afectes a activitats empresarials o professionals, o quan, una vegada obtingut aquest control, augmenti la quota de participació en ella.

c) Quan els valors transmesos hagin estat rebuts per les aportacions de béns immobles realitzades en ocasió de la constitució de societats o de l'ampliació del seu capital social, sempre que aquests béns no s'afectin a activitats empresarials o professionals i que entre la data d'aportació i la de transmissió no hagi transcorregut un termini de tres anys.

3. En els supòsits en què la transmissió de valors quedi subjecta als impostos esmentats sense exempció, segons el que preveu l'apartat 2 anterior, s'han d'aplicar les regles següents:

1a Per efectuar el còmput de l'actiu, els valors nets comptables de tots els béns comptabilitzats s'han de substituir pels seus respectius valors reals determinats en la data en què tingui lloc la transmissió o adquisició. A aquests efectes, el subjecte passiu està obligat a formar un inventari de l'actiu en aquesta data i a facilitar-lo a l'Administració tributària a requeriment d'aquesta.

2a Si es tracta de societats mercantils, s'entén obtingut el control quan directament o indirectament s'assoleixi una participació en el capital social superior al 50 per cent. A aquests efectes també s'han de computar com a participació de l'adquirent els valors de les altres entitats pertanyents al mateix grup de societats.

3a En els casos de transmissió de valors a la pròpia societat tenidora dels immobles per a la posterior amortització per ella, s'entén a efectes fiscals que té lloc el supòsit d'elusió definit a les lletres a) o b) de l'apartat anterior. En aquest cas és subjecte passiu l'accionista que, com a conseqüència d'aquestes operacions, obtingui el control de la societat, en els termes damunt indicats.

4a En les transmissions de valors que, d'acord amb l'apartat 2 anterior, estiguin subjectes a l'impost sobre el valor afegit i no exemptes, la base imposable s'ha de determinar en proporció al valor de mercat dels béns que s'hagin de computar com a immobles. Sobre aquest aspecte, en els supòsits que recull la lletra c) de l'apartat 2, la base imposable de l'impost és la part proporcional del valor de mercat dels immobles que van ser aportats al seu moment corresponent a les accions o participacions transmeses.

5a En les transmissions de valors que, d'acord amb el que s'exposa a l'apartat 2 anterior, hagin de tributar per la modalitat de transmissions patrimonials oneroses de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, per a la pràctica de la liquidació, s'han d'aplicar els elements del dit impost a la part proporcional del valor real dels immobles, calculat d'acord amb les regles contingudes a la seva normativa. Amb aquesta finalitat s'ha de prendre com a base imposable:

– En els supòsits a què es refereix la lletra a) de l'apartat 2 anterior, la part proporcional sobre el valor real de la totalitat de les partides de l'actiu que, als efectes de l'aplicació d'aquest precepte, s'hagin de computar com a immobles, que correspongui al percentatge total de participació que es passi a tenir en el moment de l'obtenció del control o, una vegada obtingut, de manera onerosa o lucrativa, el dit control, al percentatge en què augmenti la quota de participació.

– En els supòsits a què es refereix la lletra b) de l'apartat 2 anterior, per determinar la base imposable només s'han de tenir en compte els immobles d'aquelles l'actiu de les quals estigui integrat almenys en un 50 per cent per immobles no afectes a activitats empresarials o professionals.

– En els supòsits a què es refereix la lletra c) de l'apartat 2 anterior, la part proporcional del valor real dels immobles que van ser aportats al seu moment corresponent a les accions o participacions transmeses.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre règim fiscal de les cooperatives.*

Es modifica l'article 38 de la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre règim fiscal de les cooperatives, que queda redactat de la manera següent:

«L'Administració tributària ha de comprovar que concorren les circumstàncies o requisits necessaris per gaudir dels beneficis tributaris que estableix aquesta Llei i practicar, si s'escau, la regularització que resulti procedent de la situació tributària de la cooperativa.

El resultat d'aquestes actuacions s'ha de comunicar a les corporacions locals i comunitats autònomes interessades quan pugui tenir transcendència respecte dels tributs la gestió dels quals els correspongui.»

Disposició final tercera. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara de les competències de l'Estat que estableix l'article 149.1.11a, 13a i 14a de la Constitució.

Disposició final quarta. *Desplegament reglamentari.*

El Govern pot dictar les normes reglamentàries necessàries per al desplegament del que disposa aquesta Llei.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat». No obstant això, l'article 7 entra en vigor al cap de vint dies de la publicació esmentada i és aplicable a tots els pagaments efectuats des d'aquesta data, encara que es refereixin a operacions concertades amb anterioritat a l'establiment de la limitació.

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 29 d'octubre de 2012.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY